

מסורת הש"ס

(א) וכלל זה הנה... (ב) דף ג' (ג) שפיעה... (ד) דף ג' (ה) שפיעה...

תורה אור השלם... 1. או באיזה מקרה... 2. ומה שזוהי... 3. רצונו הוא... 4. כיצד... 5. כמדת...

הגהות הב"ח... (א) תוס' ד"ה... (ב) ד"ה... (ג) ד"ה... (ד) ד"ה... (ה) ד"ה...

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

ע"ז

עין משפט
ג' מצוה

ב"א א"מ... (א) א"מ... (ב) א"מ... (ג) א"מ... (ד) א"מ... (ה) א"מ...

בפרק המניח... היה בעל חיות... זכורה חייב... אומר שומר חנם...

נוקין עשה... הכה עבד... דמיא... רב... אהא פוטור... וכו'...

נוקין שעשה בהן שונג כמזיד ואונס כרצון אינו דין שחייב בהן את המצמצם רב אהא בר רב פוטור אמר רב משרשיא מ"ט דאבוה דאבא דפוטור אמר קרא ימות יומת המכה רוצח הוא ברוצח הוא דחייב לן מצמצם בנוקין לא חייב לן מצמצם אמר רבא "כפתו ומת ברעב פטור ואמר רבא "כפתו בחמה ומת בציונה ומת חייב סוף חמה לבא סוף ציונה לבא פטור ואמר רבא כפתו לפני ארי פטור לפני יתושין חייב רב אשי אמר אפילו לפני יתושין נמי פטור הני אולי והני אתו איתמר כבה עליו גיגית ופרע עליו מעוזה רבא ורבי זירא חד אמר חייב וחד אמר פטור חסתיים דרבא הוא דאמר פטור דאמר רבא כפתו ומת ברעב פטור דאדרבה חסתיים דרבי זירא הוא דאמר פטור ד"ר זירא "האי מאן דעייליה לחבריה בביתא דשישא ואדליק ליה שרגא ומת חייב טעמא דאדליק ליה שרגא הא לא אדליק ליה שרגא לא אמרי התם בלא שרגא לא מתחיל הבלא בשעתיה

הוא מיעוט למעט נוקין: כפטור ומת ברעב. דכשעה שכפתו אין כאן דבר הריגה והרעב כל מהליו והולך וזוקף לאחר זמן כל שעה ולא דמי ללמנא כמיס ובאור דההורג מומתן: סוף חמה לבא פטור. כלומר אם לא היה שם חמה כשעה שכפתו אבל סוף לבא כלן זה לא יוכל לעמוד וסופו למות פטור שלא היה ההורג מומתן להריגה וברמא הוא ואין דינו מסור לגינת דין אלא לשמים: כפטור לפני ארי פטור. דאי נמי לא היה כפות לא היה יכול להציל עצמו מן הארי. כבוללו גרסינן אמר רבא: הני אולי והני אסו. ולא מת על ידי יתושים הראשונים שהיו מוכנים שם שכמה כמות עבדו עליו: ככסה עליו גיגית. ומת כהנאל: או שפרע עליו מעוזה. וזה היה יאן וינכסה שם האנייה פטור שההורג כל לאחר זמן: ככשיתא דשישא. שמתוס ביתר ואין הכל האור והנר"א יוכל ללמנא ממנו: טעמא דאדליק ליה שרגא. שזמן את ההורג: הא לא אדליק ליה שרגא. ומת כהנאל פיו דומיא דכפה עליו גיגית פטור: כשעתיה

לרבי יהודה... דגניבה קרויה לאונס ואכידה קרויה לפשיעה ולענין שומר שטר מייחייב תרתייהו וכן מוכח בהגול קמח (ב"ק דף ט"ז) וכו'...

בנוקין לא חייב... משמע דמחייבי טפי גרוזא מבנוקין ואם כן מדפטרין לקמן גרוזא תריס כ"ש בנוקין וכן משמע בשלחיה כ"ד הרגל (ב"ק דף ט"ז) וכו'...

כפתו ומה ברעב... נלג לבא דמי לפתו כחמה שכבר נפלה עליו חמה שראוי למות בה: סוף חמה לבא בו. דלג רבי רמנא מלמנא אלא במקום שהתחיל בו החיוב כבר ומיהו אם כפתו בפנים והביאו במקום סוף חמה לבא וסוף לבא נראה דחייב למ"ד אשו משום חזיו דלענין מיתה נמי מחייבין באשו משום חזיו כדמוכה כ"ד הרגל (ב"ק דף ט"ז) וכו'...

לרבי יהודה... דגניבה קרויה לאונס ואכידה קרויה לפשיעה ולענין שומר שטר מייחייב תרתייהו וכן מוכח בהגול קמח (ב"ק דף ט"ז) וכו'... דקמתי נתן כהמה לטבח וינילה חייב מפני שהוא כנושא שטר אלמא כ"ד דהאי מקשה אפילו כהנא חייב כמו שומר שטר שחייב על האכידה ומשני איהא מפני שהוא נושא שטר לפיכך שכבר חייב אלג כהנא פטור דהוי כעין גניבה:

תוס' ד"ה... (א) ד"ה... (ב) ד"ה... (ג) ד"ה... (ד) ד"ה...